

vedkommende Digeskatydere. — Jeg vil altsaa henstille, om ikke Lovens Ramme kunde udvides saaledes, at det falsterske Digelag kunde komme ind derunder, og jeg haaber, at det maa kunne ordnes paa den Maade, at Digeskatyderne blive fri for Udgifterne til den omtalte Lerbanke, som er dem uvedkommende, og at de faa Lov til at styre deres Sager selv, saaledes at Staten, dersom den vil øve Kontrol, selv betaler denne.

Frederiksen: Jeg havde egentlig ikke tænkt at ville tage Ordet under denne Sags Behandling, men efter de Udtalelser, som ere fremsatte af det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam), finder jeg mig nødsaget til at gøre nogle Bemærkninger. Dels omtalte han jo mig paa en saadan Maade, at jeg allerede af den Grund nødsages dertil, dels omtalte han Forslaget paa en Maade, som jeg mener er ret urigtig. Jeg vil i Modsætning til det ærede Medlem udtale en Tak til den højærede Minister for offentlige Arbejder, fordi han har fremsat dette Lovforslag. Det ærede Medlem for Saksjøbing udtalte, at man skulde tro, at dette Forslag vilde vække Glæde nede paa Lolland, men han var nogenlunde sikker paa, at det tværtimod vilde vække almindelig Skuffelse. Jeg tror, at det ærede Medlem ser fejl i denne Henseende. Skulde det komme til at vække Skuffelse, har det ærede Medlem ved de Udtalelser, han fremkom med her for et Øjeblik siden, noget af Ansaret derfor. Naar man har en Skat, som man er forpligtet til at svare, er det selvfølgelig meget rimeligt, at man allerhelst vil være fri for den, men naar man ikke kan blive fri derfor, og der saa fremkommer et Forslag, der gaar ud paa at nedsætte den meget betydeligt, er jeg paa den anden Side tilbøjelig til at tro, at det, naar man ser ret ædruelig derpaa, ikke kan andet end vække Glæde. Det ærede Medlem udtalte, at de ikke faa Ejendomme derovre, — der er ca. 39,000 Tdr. Land, som have Digeskat — ved denne Lov ville faa en forøget Skat og derved synke i Værdi. Det er ikke rigtigt; thi det ærede Medlem ved jo lige saa godt som jeg, at Digeskatten har været betydelig større, end der her foreslaas, et enkelt Aar endog paa 43 Øre pr. Enhed, medens den her foreslaas fastsat til 18 Øre. Det er virkelig en saa stor Nedsættelse, at jeg kun kan tænke mig, at Digeskatyderne i stor Udstrækning ville være glade derved. Det ærede Medlem indrømmede jo ogsaa selv i Slutningen af sit Foredrag, at For-

slaget var et betydeligt Fremskridt. Men saa mener jeg, at en saa stærk Kritik, som det ærede Medlem rettede mod Forslaget, i det hele taget er mere, end rigtigt er. Da det imidlertid ikke er min særlige Opgave at forsvare dette eller hint Forslag, skulde jeg ikke have rørt herved, dersom det ærede Medlem ikke havde omtalt min Virksomhed i den Kommission, der har været nedsat om dette Spørgsmaal, saaledes som han gjorde. Han begyndte saaledes med at sige, at Kommissionen ingen Digeskatyder har haft i sin Midte, hvilket han meget beklagede. Det eneste Medlem, sagde han, der kunde siges i nogen Maade at skulle være deres Talsmand, var mig; men eftersom jeg ikke selv var Digeinteressent, kunde det forstaaes, at jeg havde været deres Interesser paa en noget valen Maade. Dette har det ærede Medlem ikke Lov til at udtale om mig. Jeg vil nødig have Beskyldning for af særlig Interesse for dette eller hint at vige bort fra den Overbevisning, jeg har om denne eller hin Sag, lige saa nødtigt som jeg vilde sige til det ærede Medlem, at naar han taler, som han gør i denne Sag, er det ganske af Hensyn til Digeinteressenterne i hans Valgkreds. Vi Rigsdagsmænd have en Pligt til at se noget større paa Forholdene og paa de Forslag, der komme frem her. Selvfølgelig ere vi alle Mennesker og ville gerne varetage Valgkredsens Interesser saa godt som muligt, men det kan man jo gøre uden at tillægge andre mindre ædle Motiver.

Det ærede Medlem mangler ganske Forudsætningen for at kunne udtale sig om, hvorvidt jeg i Kommissionen har taget varmt eller valent paa Digeskatydernes Interesser. I den Henseende har det ærede Medlem for Nakskov (Reventlow), der jo har en anden Opfattelse af denne Sag, noget mere Forudsætning, da han dog er Medlem af Digebestyrelsen paa Lolland. Derfor kan det kun glæde mig, at det ærede Medlem udtalte sig paa en anden Maade end det ærede Medlem for Saksjøbing om min Virksomhed paa dette Omraade. Men det ærede Medlem har ogsaa af en anden Grund ingen Anledning til at angribe mig som Medlem af denne Kommission. Jeg var i Forvejen paa det rene med, at det ærede Medlem meget gerne vilde have været Medlem af Kommissionen, og endnu før denne havde begyndt sit Arbejde, tilbød jeg det ærede Medlem at ville nedlægge mit Mandat og sagde ham, at det var med nogen Betænkelighed, at jeg gik til dette Arbejde, da jeg jo kunde vente